

Zalán Tibor

Romokon emelkedő ragyogás

Tételes álom a színházról

SZEREPLŐK:

NŐ
FÉRFI

Színhely: E rövidke darab harmadik főszereplője a szín. A szín, illetve annak változásai. Olyan díszleteket kell hozzá tervezni, amely hámozható, amely azzal változtatható, hogy állandóan szegényíthetjük. Az előadás kezdetén még operai/operetti pompa és ízléstelenség jellemzi, míg a darab utolsó pillanataiban a végső pusztulást, a megsemmisülést, a léten és Becketten túli világot kell sugallnia.

Elgondolásom szerint az első jelenetben egy kortalan lakásbelsőt látunk, emeletre (esetleg galériára) felvezető lépcsővel, teméntelen diszitással, aranyozással, cirádákkal, műtűrökkel. Minél gazdagabb az ornamentika, annál kifejezőbb és láthatóbb a leegyszerűsödés, majd a lepusztulás, szétromlás folyamata. Van itt minden (és minden kor és stílus szerint: nagy ágyak, oszlopok, asztalok, székek, csillárok, polcok, komódok, festmények, intarziák, technikai superberendezések...). A két szereplő bundában jelenik meg, fényes és ondulált hajjal, ápolt és vastagon festett arccal, és a lehető legharmonizálóbbszínekben. Amerikai filmen látunk ilyen álompárokot - az idősebb nézők lélegzete nyugodtan elakadhat láttukra. A férfi állandóan vastag szivarokat szív (párázás közben is!), a nő állandóan rágógumit rágcsál, időnként kifújja, s bányu mosollyal szedegeti le az arcán szétpukkadt ragadós, nyúlós masszát.

I.

NŐ vette... vette... m... szekré... fióko... kokkal... szekré... rényfió... kokkal... fióko...

FÉRFI mifé... szekré...

NŐ fiókok... kokkal... rény fi... fióko... kokkal... kotr.

FÉRFI bazme... szekré... bazme... kurva... anya... d... anya-d.

NŐ bazme... te... enge... engemem... te... bazme...

(Négykézlábra áll, bundája alját felhúzza a derekáig. A férfi mögé térdel, párzani kezdenek. A férfi lökéseire a nő nyakán, karján csörömpölnek az arany ékszerek.)

NŐ e jó... bazme... kemé... bazmekemé... te... kán... kan nagy... farok... bazme mé... mé-g.

FÉRFI halga... mozo... mozo... um... um... elő... elő... hátu... hátu... hang... hang... biro... biro... büdö... büdö... ro... ro... gy... gy.

NŐ elé... neke... eléneke... m... na... nagy... fáj...

FÉRFI ben... ben... bene... nenn... jó... mele... mele... g... szer... szere... szerete... te... szereté... tége... szeredet... detéig... éde... éde... baz... én baz... bazme... teté... tege... tegé... d... tegéde... gédet.

(Elnyúlnak a vastag szőnyegen. A nő tapsol, kigyullad a pompás nagy csillár a plafonon. A ragyogás nehezen fokozható tovább. Minden lenyűgöző és zavarba ejtően gazdag.)

FÉRFI ula... na... unla... unla... k... unlak... trk... taka... taktaka... takro... tatrogy... taka... takro... gy... fene... fené... fenené... fenbe.

NŐ köp... köp a pof... pof, pofa... pofa-d... ba... baköp... én köp... köpbe én... pofa... pofa-d... ba.

FÉRFI *(tömött zsebeiből pénzt vesz elő, a nő felé dobálja, hullanak, lebegnek, szállnak a nagy értékű, ismeretlen címletű bankók)* nesz... nesze... tie... mind... zaba... zabal... balad... zabalad... zabála... d... zabála... d... me... mezabe... te meza... balod... jad... megza... megzaba... te balod... szar... szarod... te... szaro ki... szaroki... szar ki te... pen... pen-z... zet.

NŐ tak... taka... taka-r... tak... takr... takrj... takard... taka... takard... takarodj... jjj... taka...

FÉRFI zen... zen... zen-e... zent... zene-t... oka... oka... r... akr... akrod... zen... zen... t.

NŐ jó... né... né... val... néval... néla... lami... néla... lenni... né... val... névala... lami... lami-t.

FÉRFI *(roppant divatos kazettát tesz fel, a videón a legújabb pop-rock-szörnyetegek csöcskirálynők clipjei jelennek meg, hőseink vonaglanak.)* pin... pin... pina... pina-d... nat... nada... nadát... pindat... pindatat... pinad-t... mut... muta... tass... mutass... tass-d.

NŐ stri... stric... pöcs... pöcsi... stri... pöcsi... pöcsistric... *(Hatalmas erőfeszítéssel.)* Pöcs strici! *(Pofon üti a férfit, aki elvágódik. Röhög.)*

FÉRFI	kö... köcs... köcsö... csöcsö... csöcs... köcsö-g... mocs... mocsó... moköcs... mocskö... mocsokö... csökög... mocsog... moköcsö... mocsko... mocsko-s... köcs... köcs... g...
NŐ	<i>(kinyitja a szekrényi bárszekrény ajtaját, a megszámlálhatatlanul sok márkás üveget bámulja)</i> isz... iszva... iszi... szivala... szila-mit... iszo... szolva... iszolva... lomi... szolvalami-t... vala...
FÉRFI	visz... viszi... ker... kere... kére... visz... viszi... viszik... viszk... viszk... i...
NŐ	<i>(egy üveg whiskyt emel le a polcra, a férfi lába elé dobja. Az felkapja, szinte letépi a kupakját, mohón kortyolja)</i> din... dinsz... mocs... mocsdinsz... mocsnó... diszn... diszn-ó... mocsdisz... mocsdiszn-ó... szem... szeme... szent... szeme-t... szemé... szemé-t... un... und... uno... unodr... unodr... undrodn... te... tel... tető... tőtele... tőteled... lefold... tetőled... undr... undortelőledet... mocsk... ringy... lak... fa... fa... fa-sz... ku... kar... any... any-a... anyd... kurvany-d... te... teli... tited... tid... tide... tie-d... kurv...
FÉRFI	<i>(belerúg, a nő összegörnyed, a férfi szórakozottan rugdossa; a nő minden rúgásra fölajdul)</i> ho... ho... l... hogye... hogyer... gyermek... hogyerem... gyermek... rmek... rmekgyer... rmekgyermekgyer... mek... ün... mekün... meküngyer... migyer... me-künkgyer... ho... hova... hovn... hova-n...
NŐ	pi... pib... pibcs... pibcsa... bcsan... bcsanba... pi... pibcsa... picsab... csabba... csabba-n... picsba-n... picsabcsabba-n... va... va-n...
FÉRFI	elu... elu... elu-ta... uta... utaz... utaza... eluta... zazu... zazun... zunk... el-ut... azutazn... elu... zun... mizunk... eluta... z... mizu... n... k... n... i...
NŐ	ho... ho... homi... mizu... taze... l... ho... ho...
FÉRFI	ta-hi-ti... ho-no-lu-lu... ma-de-i-ra... u-j-ze-lan-d... ma-ja-mi... ri-o-de-za-ne-i-ro... mon-te-karl-ó... vi... vil... vig... vigba... vigla-g... vila... vila-g... vila... ba... ne... nep... nepe... pen... nepen... z... z... nepe-nz... szám... szami... szami-t... ne-m...
NŐ	ku... ku... sss... sku... me... ne... m... neme... nemeke... ne... nemke... nekegy... nekeme... kemegy... nekemegy... neke... negy... nemegy... ne... é... é-n... neme-gy.
FÉRFI	kö... kikö... p... köki... kökip... köksze... kökipsze... sze-m... kiköpd... sze... m... kikö-m... köpsze... szemd... kö... kip... kipszem... kipdet... kipszem... kiköpszem... szemdet... szemde... szemdetbe... kköp... kipöp... szemdet... e... e... n... szemdet... ki... kik... köpö... m... kische... m... szemdet... <i>(Vastag aranyláncot ránt elő a zsebéből.)</i> nesz... kur...
NŐ	<i>(lekuporodik, forgatja a drága láncot ujjai között, fintorog, azután újra fölhúzza bundáját a nyakáig.)</i> ha... há... re... ren... nd... ndbe... dbeva... ndbevak... re... re-n... ndbeva... gye... gyer... ndbeva...
FÉRFI	<i>(újra a nő mögé térdel, a vállát megragadva bagzik vele. A nő szórakozottan játszik az új aranylánccal, ékszerai a férfi lökéseire hangosan csörömpölnek, lassan elúszik a fény, a videón egy darabig villózik a superclip, majd a lökések elhalkulásával kihuny az is.)</i> jó... jó... jóme... mel... mele... jóme... jómele... le... melg... MELEG.

II.

A sötét először mozdulatlan, hangtalan. Azután apró, különös, elszórt zajok hallatszanak. Mintha hajszáltrepedések keletkeznének a falban, a földben, az égben. Ezek a finom, ám rettető zajok egyre sűrűbbek és aktívabbak lesznek. Elszórt omlás-zajok tűnnek fel: mintha az aranyozás pattogzanék a tárgyokról, mintha a falokról csöndes búcsúval leválnék a mész; majd hullás-zajok következnek, mintha a falokról hullanának a reliefek, a drága és giccses képek, a nádfonatok, a gazdagság fölösleges szuperborításai... Mikorra világos lesz, az előző szín jelentős változáson megy át. Eltűnik az ornamentika, a falak egyszerűbbek és „modernebbek” lettek, eltűntek a gazdagságot sugalló színek, tárgyak. Ami maradt: pazarul berendezett lakás, amely elképzelhető bármely nagyváros gazdag villáinak egyikében, avagy a városok peremén, a zöldövezetekben sorra megjelenő szocialista paloták valamelyikében. Hőseink ebben a pillanatban még nincsenek jelen. Ha a színen lennének, az ő ruházatuk változását is azonnal észrevennénk. Eltűntek a drága bundák, a káprázatos ékszerek, a vastag szivarok. Mindketten drága hétköznapi-nyugati cuccokat hordanak, olyanokat, melyeknek az olcsóbb és igénytelenebb változatait a butikjaikban árulják (ha van nekik).

FÉRFI *(Teniszütővel a kezében érkezik, vállán bolyhos, egyszínű törülköző. A teniszütőt flegma mozdulattal a sarokba vágja, kibújik a nadrágjából, egy pohárba jégkockát dob, tölt, iszik. Lehúzza a pólóját, trikóját; még nem ér ki a színről, amikor az alsónadrágját is cibálni kezdi magáról. Csobbanás hallatszik, a másik szobában alighanem medence van. A víztől gurgulázva, hangosan énekel.)*

NŐ *(csomagokkal éktelenül megrakodott kifutó-fióval érkezik) Pakold csak oda, nyuszikám, abba a fotelbe. Oké? Na, most perkálunk egy kis jattot. Gyere ide a nénihez, gyermekem! Szaporán, szaporán. Így! (Pénzt vesz elő, ismeretlen, nagy címletű bankjegyeket.) Így, ez a tiéd. (Bizalmaskodva az arcába markol.) Hány éves is vagy, mókuskám... (A férfi pocskolni, énekelni kezd a másik szobában.) Mmm! Na, eredj, mára ennyi volt. (A rémült fiú igyekszik kerekét oldani, de nem kerülheti el, hogy a nő bizalmaskodó, mégis durva ütése el ne érje az ágyékát. Felnyög, fut kifelé) Most megúszta, te kis pizsok, de megrángatom még egyszer a harmatos kis pöcsödet... hamarosan, nyuszikám...*

FÉRFI *(hóna alatt megcsomózott fürdőlepedővel jelenik meg.) Háj!*

NŐ Csá, aranypofa.

FÉRFI Hol a faszban jártál, te görény?

NŐ Fogd be a pofád, bunkó. Baszni voltam, ha tudni akarod. Persze, úgylis tudod. Nohát, akkor meg ne kérdezd!

FÉRFI Félek, mégiscsak nekem volt jobb. Én teniszeztem, bee!

NŐ Takony.

FÉRFI *(szórakozottan elkészít két koktélt.)* Reng a seggeden a háj. Már szóltam. Leokádok a cipőmet, ha látom.

NŐ Na és? Eddig nem zavart?

FÉRFI Eddig nem. De most olyan vagy, mint egy tehén. Utálok hozzád nyúlni, mert a ruhám zsírfoltos lesz tőled. Csöpög belőled a nafta! Bűzlesz!

NŐ Fontos, hogy másoknak megfelelek. Nekik meg nagyon...

FÉRFI Megfelelsz mint baszógép. Azt elhiszem. Akár a ceruzahegyező. Bármit dugnak beléd, elkezdesz pörögni. Ócska faszpörgettyű vagy. Még az se.

NŐ Nagyon szellemes. Erre mind egymagad jöttél rá?

FÉRFI Na ja. Hozass vacsorát!

NŐ Tőlem éhen dögölhetsz. *(Főlemeli a poharát.)* Csincsin, drágám! *(Pusszant egyet a férfi felé.)*

FÉRFI *(szintén emeli)* Profit!

NŐ Erről jut eszembe! Mennyi jött be ma?

FÉRFI Elég. Sokat szartak a parasztok. Lassan összeszarják nekünk a Bahamákat. Tényleg lekúrtak ma délután?

NŐ Semmi az egész. Kényelmesebb egy unalmas teniszpartinál.

FÉRFI Te cafat! Te gennyes lyuk! Te világ féрге-ringyója.

NŐ Ne koptasd a pofádat fölöslegesen!

FÉRFI Ne? *(Kiüti a nő kezéből a poharat, az ágyra hanyatlanak. Meglepetésre azonban a férfi nemi gerjedelme a verekezésben csúcsosodik ki. Tépi-szagatja a nőt, azután lerúgja az ágyról)* Hogy ne szaggassam a pofámat? Mi? Ne szaggassam, te pinára ránőtt szarzsák! A pocsolóából vakartalak elő, nem, a genyóból, menni alig tudtál már a trippertől, te szemét. Végigment rajtad Európa! Ne koptassam a pofámat... megszakadok a macska szövegén... Te csatornakotorék... patkány...

NŐ Okés. Bevontam a vitorlát. Mostantól kussolok.

FÉRFI Az enyémet is bevonhatod - a szádba.

NŐ Köszönöm, de ma már basztam.

FÉRFI Megint kezded? A végén gerincre váglak én is, de úgy, hogy kilyukad a tarkód. Figyelmeztetek...

NŐ Mondtam, hogy okés, öcsi, megy nekünk ez jobban is. Nem? Hagyjuk a girnyózást! Vettem néhány ezt-azt. Okés? Örülj, bontsd ki, húzz velük a sunyi picsába...

FÉRFI *(fellöki a fotelt, a csomagok szétgurulnak.)* Azt hiszed, meg tudsz hatni ezekkel a szarokkal? Meg se nézem őket. Ilyennel etet! Zsebből meg tudom venni a fél ország árukészletét, ökörkém. Mit tudnál te venni nekem?

NŐ Extrudált kutyaszart, szívem szerelme... Szopogathasd.

FÉRFI Azon gondolkodtam az imént...

NŐ Ezzel a fejjel...

FÉRFI Kuss, rubintetűm! Szóval, törtem csöppet a diót, figyelj, ne baszkurálj már azzal a szarral, amikor neked nyomom a rizsát... kizökkentettél... na, megvan, teljesen kóser a dili, veszek még egy házat, és az összes szobáját sündisznókkal népesítem be.

NŐ Teljesen kicsaptad a biztosítékot, hapsikám?

FÉRFI Taposs má' rá a pofádra, mielőtt beverném... csácsogtam, hogy cumi van, oké, rohadj le végre, el akarom mondani a házat, jobb, ha nem akarod, hogy kiverjem a pilácsot... apropos: tunkold vissza a csöcsöd a szövet alá, kicsikém, ezzel nem mész semmire nálam...

NŐ *(csak most veszi észre, hogy az előző dulakodásban a férfi letépte szinte a fél blúzát.)* Ehhez értesz, de próbálnád meg fölállítani...

FÉRFI Rohadj má' le, az anyád kurva román szentségit, neked akkor se lenne elég, ha olyan vastag lenne, akár a karom...

NŐ Azért kipróbálnám, ha olyan vastag...

FÉRFI *(ráncigálja.)* Dugulj már el, te, te, te...

NŐ Ne fáradj a befejezéssel. Előre megjósolom, képtelen leszel kitalálni bármi szellemeset... ah, de nem is azért szeretlek...

FÉRFI Sündisznókkal!!! Száz, ezer, millió sündisznóval. Érted már? Azok meg bagzanak meg zabálnak, meg bagzanak, a végén többen lesznek, mint az oroszok.

NŐ És? És? És?

FÉRFI Nincs és. Vannak helyzetek, amelyekben nincs és. Ez egy ilyen helyzet, cuncimókus. Tök jó lesz. És ebben nem lesz és.

NŐ De mit akarsz velük?

FÉRFI Semmit. Adidasz gatyát rendelék nekik, Puma papucsot, Karden ingeket, Szenlauren párfömmel fújom be a seggüket...

NŐ Te nem vagy normális!

FÉRFI Igen? Akkor kiből lettél ilyen nagy nő, te, aki szutykos kis seggriszáló voltál? He? Ma a köztársasági elnök gatyája is beragacsosodik, ha ellejtesz előtte a szédületes cuccaidban, a szédületes seggedet riszálva...

NŐ Öltözz fel!

FÉRFI Vetkőzz le!

NŐ Játszunk?

FÉRFI Aha! Kezdem! Levetem a papucsomat!

NŐ Levetem a blúzomat...

FÉRFI Levetem a gyűrűmet...

NŐ Levetem a szoknyámat...

FÉRFI Ledobom a törülközőt...

NŐ Ledobom a bugyimat... *(Összegabalyodva bezuhannak a rekamié mögé.)*

FÉRFI *(harisnyákat dobál ki a bútor mögül.)* És ez? És ez? *(Egy ideig csak a férfi zihálását hallani.)*

NŐ *(magára húzkodja a ruháit, arcán unalom, mozdulatai kelletlenek.)* Szóval megvolt a rendes bevétel? Mennyi?

FÉRFI Hogy tudsz ilyenkor is... ez a kurvamentalitás...

NŐ Ne érzélgősködjük, bucifej! Eldurrantál, örülj nekije, rakd vissza a pislődöt, és fogj hozzá leszámolni a mahorkát a mamának.

FÉRFI Nem kéne...

NŐ Nem kéne. Fölösleges.

FÉRFI Bármi?

NŐ Frankón, bármi.

FÉRFI Hajszál van az arcodon. Várj, leveszem.

NŐ Hagyd a picsába. Lerohad magától is.

FÉRFI *(felveszi a telefont.)* Hívom ezt az izét... no... *(Tárcsáz.)* Hello, csókolom a kizsithandját, aranyos, igen, igen, rendelés, hát persze, rendelünk, hogyan, komplett, kettő, na persze, lehet hét fogás, esetleg, ha kiskegyed hozná, játszhatnánk, kibírja-e a hét fogást, hehe, mi, török, aha, de nem túl fűszeres, igen, az nagyon jó, remek, kitűnő, mondja még, hogy szedjék a lábuk, mert már az asztal lábát harapdálom az éhségtől, hehe, pá, drágaság, pá, legyen ügyes, csá, csá...

NŐ Fogadjunk, hogy fiú volt!

FÉRFI Anyád. Az volt fiú. Az az amerikai hadirokkant jó édesanyád. Az volt fiú. Oké.

NŐ Figyelj, ne kalimpálgj már itt egész nap. Mi a fene van. Hiányzik valami?

FÉRFI Nézzünk pornót? Horrort?

NŐ Nézz bele a...

FÉRFI Kösz. Az előbb belenéztem. De rájöttem, nem vagyok távollátó annyira...

NŐ Dugulj el!

FÉRFI Szóval?

NŐ Mit szóval?

FÉRFI Sünök, te majom. Lesznek sok sündisznóim.

NŐ Felőlem! De nem akarok többet hallani erről. Unalmas!

FÉRFI Neked mi nem unalmas? *(Bekapcsolja a pornót.)*

NŐ Te mindenképpen.

FÉRFI A ház...

NŐ Az is...

FÉRFI A kert...

NŐ Az is...

FÉRFI A konditerem...

NŐ Nem az én terem. Az is...

FÉRFI A diszkóbár...

NŐ Az is...

FÉRFI Te magad...

NŐ Az is...

FÉRFI Akkor miért nem döglesz már még?

NŐ Már megdöglöttem.

FÉRFI Attól vagy ilyen bűdös?

NŐ Attól.

FÉRFI És én?

NŐ Te is.

FÉRFI Mit én is?

NŐ Te is megdöglöttél. Rotyogós, rohadó, foszló püffedt...

FÉRFI *(dúdol)* Két, összeillő ember...

NŐ Néha begazolok, baszd meg, olyankor itt akarlak hagyni a picsába...

FÉRFI Hé? Ja. És miért nem takarodsz el innen?

NŐ Mert gyáva vagyok... Egy beszari kurva.

FÉRFI És a szerelem?

NŐ Ne röhögtess, mert leszakad a méhem.

FÉRFI Ne fáradj, szívem! Lerúgom, ha gondolod!

NŐ Kedves vagy. Még mindig nem látom a zsugát.

FÉRFI Ja! Ott van a teniszütő tokjában. Annyit veszel ki, amennyit akarsz. Be is burkolhatod magad vele, ruha helyett!

NŐ *(elhúzza az ütőtök tépőzárát, rengeteg pénzt ráz ki. Belemarkol, feldobja, a lefelé hulló pénzek alá ül)* Hí, de baró! Csak mi a lófaszt vegyek belőle?

FÉRFI Cseréld ki a kocsidat.

NŐ Minek?

FÉRFI Utazz el!

NŐ Kivel? Veled?

FÉRFI Nincs kedvem.

NŐ Gondolhattam volna. Szard össze magad!

FÉRFI Kuss! *(Megmerevedik a testtartása.)* Aha! Erektálok. Na, gyorsan, négykézlábra kurva, kangörcsöm van.

NŐ

Eszembe sincs. Mire odaérek, úgyis lelohad...

FÉRFI

(a hajába markol, lerántja a földre, majd az ágyékához rántja a fejét.) Na, hozzákezdeni! Mi a fenének tartalak, te gané! Dolgozz, az anyád szentségit, szaporán, mert kitaposom a beledet! Úgy, úgy. A pénzért meg kell dolgozni, kicsinyem... *(A szín elsötétedik.)* Mozgás, a franc beléd, te lusta tehén. Mindjárt hozzák a vacsorát!

III.

A sötét apró, különös, elszórt zajokkal indul. Hajszáltrepedések falban, földben, égben. Omlászajok, recsegés-ropogás, nagy darabok hullnak le a plafonról, a falakról tárgyak zuhannak csörömpölve a földre. Azután, mintha a falak is elmozdulnának, leomlanának, megrogynának csikorogva, csörömpölve...

Mikorra világos lesz, az előző színre nem ismerünk rá. Lakótelepi sivár panelszobában vagyunk, alacsony, szűk életterben. Olcsó bútorok, eklektikus berendezés, néhány polc, tv, rádió, reprodukciók népszerű festményekről. Hőseink már a színen vannak, a férfi olvas, a nő vasal. Eközben nézik a tévét és beszélgetnek. Későre jár az idő.

- NŐ *(megáll a vasalással)* Megpróbálhatnánk?
- FÉRFI Igen. Még megpróbálhatnánk.
- NŐ És ez éppen most jutott az eszedbe?
- FÉRFI És ez éppen most.
- NŐ Eddig miért nem?
- FÉRFI Eddig is, csak más. Valahogy tragikusabb, másabb.
- NŐ Hogyan?
- FÉRFI Nem tudom. Talán van még annyi melegség bennünk.
- NŐ Annyi még lehet. De a mozdulataink. A ruhád...
- FÉRFI Mi bajod van a ruhámmal?
- NŐ Semmi. Csak a szaga... az inged szaga...
- FÉRFI Az ingem szaga? Te viccelsz? Mutass nekem olyan embert, aki nem izzad bele az egész napos rohangálása alatt az ingébe.
- NŐ Éppen ez az. Az ingeid illatosak.
- FÉRFI Ja, már megijedtem. Most mit bámulsz? Nyilván a spray illata érződik rajtuk...
- NŐ Nőillatuk van az ingeidnek.
- FÉRFI Eridj már! Tehát féltékenyekedsz most egy kicsit.
- NŐ Ó, azt azért nem. Akkor már szoltam volna előbb. Csak, tudod, amikor ilyen ártatlan képpel ajánlsz fel békességét vagy egyezséget, gondolnám, szerencsésebb - mondjam úgy talán, tisztességesebb? - lenne tisztázni a terepeket.
- FÉRFI Nincsenek terepek. Egymásra vagyunk utalva. Kész.
- NŐ Igen? *(Folytatja a vasalást.)*
- FÉRFI Vehetnénk már egy videót.
- NŐ Vegyél.
- FÉRFI Jó, veszek. És megmondanád, miből vegyek?

- NŐ Mit tudom én. Dolgozz többet.
- FÉRFI Ennél többet már... aki nálamnál többet dolgozik, az vagy marha, vagy még náladnál is hülyébb felesége van.
- NŐ Nem hatsz meg a bókjaiddal. Gondolj bele! Rengeteg szabad időd lehet. Soha nem számoltatlak el veled.
- FÉRFI Nem a fenét.
- NŐ Ha annak csak a töredékét arra fordítanád, hogy pénz után nézz, már nyugodtan lehetne videód is, másod is.
- FÉRFI Aha. Másom is. Mondjuk, mondjuk... szeretőm.
- NŐ Szeretőd. Tőlem akár *azod is* lehet.
- FÉRFI És? Egy csöppet sem lennél féltékeny rám?
- NŐ Egy csöppet sem.
- FÉRFI Akkor te csöppet se szeretsz engem, az is biztos.
- NŐ Nem erről szól a dolog. Fölösleges dramatizálnod.
- FÉRFI Van a mi kapcsolatunkban valami megfoghatatlan...
- NŐ Több is...
- FÉRFI Ne légy cinikus. Valahogy meg kéne fogalmazni ezt a se veled, se nélküled helyzetet...
- NŐ Nem kéne. Meglehetősen banális helyzet. Minek azzal még méltatlanabbá tenni, hogy megpróbáljuk szavakra átfordítani a... a...
- FÉRFI A nyomorunkat.
- NŐ Hát igen. Azt.
- FÉRFI *(feláll, a nő vállára akarja tenni a kezét, de ő alig észrevehető, finom és gyakorlott mozdulattal elhúzódik tőle.)* A szavak elképesztően fontosak egy kapcsolatban. Hiszen tudod te ezt, legalább olyan jól, mint én. A kettőnk kapcsolatát éppen az nyomorította meg, hogy elfogytak az egymásra irányuló szavaink. Félünk használni őket. Ha beszélünk, nem fejezünk ki velük semmit. Kiveszték egyes szavak, fontos szavak a szótárunkból, amelyek nélkül hiába próbáljuk rendbe tenni a sorsunkat. Ilyen szó a *kívánlak*...
- NŐ Fogadni mertem volna, hogy ez jut eszedbe először...
- FÉRFI Ne ilyen cinikusan! Más szavak is eszembe jutottak. A *szükségem van rád*, a *maradj*, a *simogass még*, a *mire van szükséged*, a szerelemmel mondott *igen*, a *féltelek*, az önkéntelen *még*, az álmos *boldog vagyok* vagy a *tégy boldoggá*, vagy például...
- NŐ *(a fülére tapasztja mindkét kezét.)* Elég! Elég volt a hiányenciklopédiádból, a mártírképedből! Hazudsz. Hazudsz a nyomorult szavaiddal, ügyesen és gátlástalanul, másra sem használod őket, mint hogy eltakard velük a lényegét...
- FÉRFI Mi a lényeg?
- NŐ Hogy romokon járunk...

FÉRFI Mi vagyunk a romok, édesem.

NŐ Lehet. Van itthon valami ital?

FÉRFI Megnézem. Volt még két üveg sör tegnap, de lehet, megittam az éjjel...

NŐ Berúgtál, mi?

FÉRFI *(kintről)* Meglehet. De nem tesz semmit, ugye?

NŐ Nem. Semmit sem tesz. Természetesen.

FÉRFI Elfogyott. Bizony, hogy elfogyott. Ellenben hoztam bort. Igaz, literes... iszol?

NŐ Miért ne innék Literes? Na és? A hét decis se mindig jó.

FÉRFI *(tölt, koccintanak, egymás szemébe néznek.)* Szép vagy.

NŐ Tényleg? Egy pillanatig sem hiszem el ezeket a bókjaidat, de - a fenébe is - jól esnek! Mindig átvillan rajtam, hátha olyan hosszú combom, gömbölyű seggem, súlyos, de ágaskodó mellem...

FÉRFI *(feléje nyújtja a kezét.)* Olyanok, olyanok...

NŐ *(tétován, kissé bizalmatlanul nyúl a másik felé.)* Mekkora nagy hazudós dög vagy te, öregem...

FÉRFI *(húzza maga után, maga felé.)* Az, az, az bizony, de még mennyire, hogy az...

NŐ *(hirtelen megmakacsolja magát.)* Hová? Na, mit akarsz?

FÉRFI *(elengedi, egyúttal el is löki magától.)* A fene egye meg!

NŐ Ne haragudj! Nem direkt csinálom. Belül alakult ki valami - valami, ami kemény, nehéz, egészen olyan, mint a kő.

FÉRFI Tudom. De ez így nem mehet. Nem érted? Teljesen megbolondulok.

NŐ Tudom, tudom, tudom, tudom. Én is, de hiába.

FÉRFI Váljunk el!

NŐ *(ismét tölt.)* Az ötlet jó, ha nem túl eredeti is. Máris kezdhetsz osztozkodni!

FÉRFI Mindent itt hagyok neked. Oké?

NŐ Oké. A gyerekek?

FÉRFI Elosztódnak szépen. Vagy mind a hármat én viszem.

NŐ Nyavalyát!

FÉRFI Legalább ilyenkor hagynád abba azt a kurva vasalást!

NŐ Igen. S ha abbahagyom? Te fogsz kivasalni helyettem? Te fogsz főzni, mosogatni, takarítani, a gyerekeket...

FÉRFI Te, ez olyan unalmas! Kisszerű. Piti. Érdektelen.

NŐ Neked! Neked unalmas. Kisszerű. Piti. Érdektelen.

FÉRFI Neked nem? Örülök neki. Ezért nem olvasol, ezért nem jársz moziba, ezért hanyagolod a színházat...

NŐ *(leül.)* Akkor most ide figyelj, drágám! Úgy gondolom, nem járok messze az igazságtól, amikor azt mondom, te egy tetű vagy. Egy szemét, cinikus, rohadt dög. *(Megpróbál uralkodni magán, de nem sikerül. Sírni kezd.)* Tesék. Tönkrementek melletted az idegeim. Megráncosodtam. Savanyú lettem, unalmas és érdektelen.

FÉRFI Ne haragudj...

NŐ Azt hiszed, el lehet intézni ezt az egészet egy *neharagudjossal*? Tudod, mennyi keserűség van bennem? Más sincs talán. A csontjaimon már csak keserűség van hús helyett. Fölfogod végre? S akkor te ágyba akarsz cipelni engem. Megáll az eszem.

FÉRFI Más nő örülne...

NŐ Más nő! Szarok arra, hogy más nő mit csinál. Én nem csak egy lyuk vagyok. Fölfogtad végre?

FÉRFI Ez az elviselhetetlen ebben, tudod? Amikor az ösztönöket is elvek helyettesítik bocs', ez egy kicsit direkt így...

NŐ Igen, mert kihalt bennem valami, és az is lehet, hogy te ölted ki azt, ha szándéktalanul is, és beömlött a helyére valami hideg, dermesztő... nem tudom elmondani. Gondolod, talán jó így nekem? Ha ezt gondolod, tévedsz. Szeretnék én is... Nekem is... járna...

FÉRFI Mennyi pénz van még itthon?

NŐ Semennyi. Egy bevásárlásra talán...

FÉRFI Az eszem megáll! Mindketten gürizünk, és itt vagyunk, kivan a seggünk a gatyából, azután meg, ha...

NŐ Majd kérek kölcsön.

FÉRFI Kölcsön, kölcsön... Szégyellem, hogy folyton kölcsönkérsz, hogy szar bort kell innom, hogy nem tudok elmenni a haverokkal, mert nincs miből visszahívnom őket.

NŐ Ne panaszkodj! Nagyon sokan élnek nálunk rosszabbul is.

FÉRFI De panaszkodom!

NŐ Akkor panaszkodj.

FÉRFI Nem panaszkodom. Jusst se. De egyet mondhatok. Lőni kéne ezekre...

NŐ Kikre?

FÉRFI Mit tudom én. Mindenkire, válogatás nélkül. Ratatata...

NŐ Bum, bum! *(Nevetnek.)*

FÉRFI Talán... mégis...

NŐ Nincs talán. Se mégis. Ennyi, kisöreg.

FÉRFI Viszed a gyerekeket holnap?

NŐ Viszem hát.

FÉRFI Hozod a gyerekeket holnap?

NŐ Hozom hát. Dolgod van este.
FÉRFI Dolgom bizony.
NŐ És ha azt mondom, le vagy szarva?
FÉRFI Nem kell mondanod. Tudom.
NŐ *(vetkőzni kezd, a férfi követi a mozdulatait.)* Na, akkor tegyük el magunkat holnapra.
FÉRFI Holnapra? Szép holnap, mondhatom.
(Bebújnak az ágyba, a nő rögtön elfordul.)
FÉRFI Ez a szép. Látod? Ezek az izgalmas, erotikus éjszakák.
NŐ *(ásít.)* Mit mondasz? Már félig aludtam. Ja? Kuss!
(A fény váratlanul gyorsan megy el, még annyit látunk, hogy a férfi egyértelmű, határozott mozdulatot tesz a saját ágyéka felé...)

IV.

A sötétben az eddigi finom zajok elmaradnak. Robajlás, zuhanás, omlás, a guruló föld zaja. Amikor ismét fény, pislákoló világosság a színen, teljesen lepusztult, penészes falak, kivert ablakok, sivár külvárosi kényszerlakás nyomasztó dobozában vagyunk. A férfi és a nő az egyetlen bútordarabnak számító, rongyos szőnyeggel letakart ágyon fekszik, alig kiemelkedve az üres üvegek hegyei közül.

- FÉRFI *(fölül. Csíkos zakója pizsamának is látszódik, olyan vékonyra koptatott.)*
Álmodtam! Hé! Álmodtam.
- NŐ *(fölül ő is, hunyorog, szakadozott ruhája alig takarja a testét.)* Hogyan?
Álmodtál?
- FÉRFI Igen, álmodtam. Álomban nagy, zöld zsiráfokat sodort a fák fölött a szél.
- NŐ Szép. Kár, hogy kitaláltad!
- FÉRFI De nem! És volt folytatása is. Akarod hallani?
- NŐ *(hozzábújik.)* Igen. Szeretném, ha elmesélnéd az álmodat.
- FÉRFI Az álmodat?
- NŐ Igen. Amíg mesélsz, én látom magam előtt, amit mesélsz. Nekem nincsenek színeim. Tudod? Csak a szürke számtalan variánsa jelenik meg előttem; én így álmodom, mint a veréb, szerencsétlenül. De te...
- FÉRFI Jó. Akkor színezem neked. Szeretnéd?
- NŐ Hát persze, Figyelj!
- FÉRFI Figyeljek? Hiszen én mesélek, és neked kell figyelned!
- NŐ De nem! Neked kell figyelemmel mesélned, hogy örömet okozz azzal, amit elmondasz, mert a te ajándékosd lesz a mese, a mese az álomról, és tudom, hogy szomorú lesz, mert mióta ismerlek, azóta egyfolytában csak szomorú vagy...
- FÉRFI És boldogtalan...
- NŐ És boldog, igen, boldog-szomorú, ez az, szóval a meséid olyanok nekem, mint a karácsonyi dobozok a fenyőfa alatt...
- FÉRFI Nem is szokott fenyőfánk lenni...
- NŐ De karácsonyunk nekünk is van, mindig...
- FÉRFI Nagy tél volt, álomban, nagy, a hóban farkasok jártak, és farkasok jártak az égben is, nagy, kék farkasokkal telt meg a világ, és szelídek voltak ezek a farkasok, és örökké friss vér gőzölgött a pofájukon.
- NŐ Mégis, mit ettek?
- FÉRFI Ne szakíts félbe, kérlek!
- NŐ *(kicsit hisztérikusan)* Mégis, mit ettek? Embert?

FÉRFI Embert? Álmomban? Ne bolondozz! Azt gondolom, egymást ették azok a nagy, szelíd farkasok. Igen. Bizonyára egymást.

NŐ Meséld tovább, kérlek!

FÉRFI Különös. Alig emlékszem másra. Én mentem a parton...

NŐ Milyen parton?

FÉRFI Partot mondtam? Ja, igen. A parton. Egy nagy tó... vagy tenger? partján jártam... Úgy van! Nem, tenger nem lehetett, mert be volt fagyva, És a jég, a jég olyan volt rajta, mint az üveg. Átlátszott alatta a víz, és a víz mintha alulról meg lett volna világítva, vagy talán meg is volt, mert láttam a nagy, sárga és piros pöttyös halakat, a harcias murénákat, az ezüstösen megvonagló cápákat és a szétterült hajjal úszó, nyitott szemű hullákat láttam...

NŐ Hullákat?

FÉRFI Azt mondtam, hullákat? Igen! A hullákat láttam. De ne gondold, hogy csak olyan hullák voltak. Szépek voltak az én álmom hullái, és nagyok voltak, nyitott szájukból piros virágként türemlett ki a nyelvük... a víz konzerválta őket, mert gyönyörűek voltak, némelyik fogta a másik kezét, nők a férfiakét, férfiak a nőket és nők a nőket, férfiak a férfiakét... *(A tenyerébe temeti az arcát.)*

NŐ Nyugodj meg. Minden elmúlik - egyszer.

FÉRFI És mindent elfelejtünk - egyszer. *(A nő üveget vesz elő, a férfi mellé ül, itatja.)* Töröld meg a számat, kérlek! *(A nő szoknyája szélével megtörli.)*

NŐ Nem akarsz aludni még egy kicsit?

FÉRFI Most ébredtünk fel! Milyen napszak van?

NŐ Nem tudom. Sötét van kint?

FÉRFI Nem tudom. Talán.

NŐ Szerezni kellene egy órát. Valóban, egy óra kellene. Nem baj, hogyha nem jár. Csak ránéznénk, és tudnánk, hogy a világon vagyunk. Hogy miért vagyunk a világon. Hogy hol vagyunk a világon. Egy óra segítségével el tudnánk helyezni magunkat a világban.

FÉRFI Lehet. Nem vagy éhes?

NŐ Nem. Nem vagyok. Te? Te éhes vagy talán? Maradt még alvás előttről egy darab sajt. Még nem penészes. Jó helyről szereztem. Nem akard?

FÉRFI Most nem. Fordulj el! A szükségemet végzem. *(Föhláll, erősen sántítva a szoba sarkához megy, vizek. A nő elfordul, de erősen fülel.)*

NŐ Nincs már vér a vizeletedben?

FÉRFI Nem tudom. Nem látom. De akkor, ha lenne, bizonyára csípne.

NŐ Nem csíp?

FÉRFI Nem, Teljesen kellemes. Érzem, ahogy a hólyagom megszabadul a nyomástól. Boldog vagyok, megértesz?

NŐ Hát persze.

FÉRFI *(erőlködve visszasántikál a helyére.)* Emlékszel?

NŐ Mindenre emlékszem, drágám.

FÉRFI Arra is?

NŐ Arra is. *(Újabb üveg bort vesz elő, megitatja a férfit, megtörli a száját.)*

FÉRFI Hány éves vagy?

NŐ Nem tudom. Száz? Ezer? Százezer? Nem tudom már.

FÉRFI Még fiatal vagy. Nagyon.

NŐ Aha.

FÉRFI Akkor miért?

NŐ Mit miért?

FÉRFI Miért vagy mellettem? He? Elhagyhatnál örökre, odaköltöznél egy pasihoz, lenne autója, nyaralója, hatalmasakat szeretkeznének... Miért nem mész el?

NŐ Mert abba belehalnál.

FÉRFI Bele?

NŐ Igen. Megszakadna a szíved.

FÉRFI Meglehet. Sőt, bizonyosan. Mint a túlhúzott óra tengelye - valami megpattanna a szívemben. De nem baj. Megálmodnálak, tudod? Ott úszkálnál a világító jegű tó fenekén...

NŐ Ne beszélj erről!

FÉRFI Én hallom, hogyan pattog szívemről a zománc, valahányszor elmész.

NŐ Valamiből élnünk kell, nem?

FÉRFI Igen, De féltelek.

NŐ Azoktól?

FÉRFI Igen, azoktól. Bántanak...

NŐ Nem. Nem feltétlenül. Történik, mintha nem lenne semmi. Be sem nyom a szememet.

FÉRFI Nem is élvezed?

NŐ Nem. Soha... már.

FÉRFI És velem? Velem élveznéd?

NŐ Veled nagyon. Borzalmasan jó lenne. Zengene belé a gerincoszlopom, zenék hullámoztatnák a méhemet.

FÉRFI Igen. Tudom, nagyon jó lenne. Nem mégis még?

NŐ Nem. Akarsz bort?

FÉRFI Van még?

NŐ Van. Persze.

FÉRFI Addig kitart?

NŐ Meddig?

FÉRFI A halálomig.

NŐ Addig ki fog tartani. Nyugodj meg!

FÉRFI Nyugodt vagyok. Adj még innom.

NŐ *(megitatja, megtörli a száját. A férfi közben a nő meztelen combjait simogatja.)* Nem is tudom megérteni, miért van az, hogy én csak szürkében tudok álmodni. Álom! A zsiráfok! Hé, a zöld zsiráfok! Meséld el nekem!

FÉRFI Hagyj aludnom! Melegség közelít felém.

NŐ Amíg alszol, én elmegyek. Jó? Hallod?

FÉRFI Nem akarom, hogy elmenj! Hallod? Nem akarom, hogy el...

NŐ Visszajövök...

FÉRFI Nem akarom, hallod?

NŐ De miért nem?

FÉRFI Mert meghalok, mire visszaérsz.

NŐ Sietek. Veszek kenyeret... bort...

FÉRFI Ne menj! Azt álmodtam... a zöld zsiráfok nem voltak igazak. Hazudtam neked.

NŐ Nem baj.

FÉRFI Azt álmodtam... azt álmodtam... hogy te is ott úszkáltál a jég alatt... Ne menj el...

NŐ Én? A jég alatt?

FÉRFI A jég alatt... vagy mit tudom én... Téged zabáltak meg a nagy, szelíd, kék farkasok...

NŐ Engem?

FÉRFI Elmész?

NŐ Sietek... el.

FÉRFI Megcsókolsz... mielőtt elmész?

NŐ Igen. Most csókollak meg. *(A férfi szájára tapasztja a sajátját.)*

FÉRFI *(Csók közben keze felsiklik a nő nyakára, aki az egyre növekvő szorításnak nem áll ellent. Szelíden, szomorúan vonaglik a kétségbeesett ujjak között.)* Nem akarom, hogy elmenj! Megzabálnak a farkasok. Jég alatt úszol majd, szétterült hajjal, nyitott szemmel, szádból a nyelved, piros virág... majd én megőrizlek... majd megvédelek én... amíg élek...

(Lassan elmegy a fény, még látjuk őket egymásba gabalyodva, meredten, holtan.)

V.

A sötétet olyan erős robajlások töltik be, melyek azt a képzetet keltik: a nézők körül omlanak le a színház falai. A képzeletbeli kövek sokáig görögnek, pattognak súlyosan. Amikor a fény az első színben tapasztalt erővel átjárja a játékteret, a két meztelen hős egy-egy nagy sziklán hever, süttetik testüket, mint a gyíkok. Körülöttük leomlott, kormos falmaradványok, a ház hajdani padlóját fölverte a gyom, a dudva. A kép paradicsomi és/vagy pokoli: az első vagy utolsó emberpár jelenik meg előttünk. A nézőkben merüljön fel bátran, akiket maguk előtt látnak, már nem élnek; hajdani létezésük emlékei ők, vagy már csak az emléküik árnyai.

- NŐ Mintha arany folyná körül a testemet. Érzed az Úr forró simogatását?
- FÉRFI Szemhéjam alatt alakod már megjelent. Szívem a jóra hajlik, sugarak láthatatlan kötélén emelkedik magasba a lelkem.
- NŐ Vajon mi lehet a folyón túl?
- FÉRFI A folyón túl mi vagyunk. És ő van ott. Szájában kard és lilium, kezében ostor és kalapács. A folyó a mi lelkünk patakozás, mely az ő lelkének hatalmas tengerébe vész.
- NŐ *(feláll, a testét nézi.)* Olyan a testem, mint az őzeké, a meleg vérű állatoké, riadt és egyszerű, halk és titkokkal teli.
- FÉRFI Táplálék a tested, éhem gyönyörű csillapítója, szomjúságom hajladozó kútja. Belőled emelem ki létezésem sóit, benned találok fel a sorsom talaját...
- NŐ Mint forrásból a víz, buggyannak elő magvaidd, hogy szívem alá elültethesd a ragyogást.
- FÉRFI Járj, járj el itt előttem, csípőd hajlatán hadd ringjon a fény, emlőid remegésén hadd táncoljon a nap!
- NŐ S te jöjj, álld meg a kezedd hátaamat, gömbölyű tomporom rázkódjék meg simogatásodtól, mellemben álmodjék édeset érintésedtől a tej, ölemen át vágtassanak a szilaj, szürke paripák!
- FÉRFI *(fölkáll, nézi magát.)* Olyan a testem, mint a ragadozó, magányos nagy vadaké, izmaim ugrással vannak teli, ágyékom erős vágytól duzzad, állkapocsom a harapás ízeitől kemény.
- NŐ Tested viharában földem megtelik tengernyi fehér virággal...
- FÉRFI Tested elnyugvása tó, melyen szerelmem, halálom ring csöndes szédületben.
- NŐ Volt-e álmod, szerelmesem?
- FÉRFI Nagy tüzeket láttam, fényes tüzek emelkedtek fel az ég felé. Félek, az Úr fordította el fölülünk az arcát.
- NŐ Báránnyal álmodtam, fehér, bolyhos, szuszogó báránnyal. A kertben sétáltam. Én elől, ő szökdécselt utánam. És egyszer, amikor megfordulok, látom, fekszik a báránycám, nyitott szeme halott. Feltépett hasából kéken, forrón párállottak elő a véres belei.

FÉRFI Ó!

NŐ Ha Isten a bárány hasát felszakította, fel fogja tépni a miénket is.

FÉRFI Elrejtőzünk, szerelmesem, a sziklák közé, a vízesés alá, barlangok fénytelen odvaiba.

NŐ Ha akar, megtalál.

FÉRFI Ha akar.

NŐ És küld értünk ragyogásba öltöztetett angyalokat...

FÉRFI És küld fénytelen szemeinkbe végtelen ragyogást.

NŐ Jöjj hozzám, hogy megölelhesselek!

FÉRFI Csak szólongass, hogy merre vagy! *(Csak most, mozgásuk közben vesszük észre, hogy mindketten vakok.)*

NŐ Jöjj, jöjj, közeledj, fényességem, közeledj örök éjszakám!

FÉRFI Ha az út elfogy mögülem, megáldja majd gyermekünket az ég.

NŐ Miért mondd ezt?

FÉRFI *(most éri el a nőt, összeölelkeznek vagy inkább összekapaszkodnak.)* Az a bárány a mi gyermekünk volt, szerelmesem, ki egyszer majd eljön közénk.

NŐ De miért bántja őt, az ártatlant az Úr?

FÉRFI Az Úr útjaihoz ne illeszd lábadat! Láss álmokat, ember, s teljesítsd be, amivel megbízott az ég!

NŐ Valamit kérdeznék, ha a csöndben hozzám hajolna a szíved.

FÉRFI Mondd, *hátha* egyedül vagyunk.

NŐ Mi lesz, ha a hangot is elveszi tőlünk?

FÉRFI Hallgatunk.

NŐ Hogyan találjuk meg akkor egymást?

FÉRFI Egymás szagát az orrunkba hozza a szél.

NŐ És ha a szaglást is elveszi tőlünk?

FÉRFI Akkor a kövek és a hideg növények közül kitapintjuk a másik meleg testét.

NŐ És ha a tapintást is elveszi tőlünk?

FÉRFI Nem tudom. Gyere kapaszkodjunk össze! És ne engedjük el egymás kezét.

NŐ Gyere, ölelj engem, és ültess belém szelíd báránykát, aki majd a nyomomban lépdel a kertben.

(Lágyan összeborulnak, a férfi a megnyíló nő fölött, de mozdulatlanok.)

FÉRFI Most jó. Most nem félek.

NŐ Emlékszel a nagy tűzre... álmodban.

FÉRFI Emlékszem.

NŐ Mi a bűnünk?

FÉRFI Az, hogy... *(Beszélni próbál, de nem jönnek elő hangok a szájából.)*

NŐ Beszélj, könyörgöm, beszélj... ezt mondd el még, csak még ezt mondd el
 nekem!

(A fény összeomlik, a színt, a nézőteret megtölti a semmi.)